வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கனம், மகிமை, சாகாமை, தெய்வீக சுபாவத்தை பெற்றுக் கொள்ளப் பாத்திரர் என்பதை நாம் நிரூபிப்போம்.

அன்பு என்பது ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவர் பாத்திரத்தில் நிரப்புவதாகும்;

அன்பு என்பது தினமும் கொடுத்து எடுப்பதாகும்;

ஒவ்வொரு புதிய நாளிலும் கல்லான பாதையை தேர்ந்தெடுப்பது,

மற்றவர்கள் கால்கள் ஒரு மிருதுவாக பாதையில் நடப்பதற்காக.

அன்பானது குருடல்ல, ஆனால் மற்றவர்கள் கண்கள் மூலம் தொலைவில் பார்க்கிறது;

“நான் கொடுக்க வேண்டுமா” என்று கேட்காமல் “நான் ப- கொடுக்கட்டுமா?” என்று கேட்கும்.

அன்பானது தனது துக்கத்தை மறைக்கும், மற்றவர்களது இதயமும் உதடுகளும் பாடுவதற்காக.

மேலும் அது சுமையுடன் நடக்கும், மற்றவர்களது வாழ்க்கை உல்லாச இறக்கையுடன் இருப்பதற்காக “சகோதரனே, இப்படிப்பட்ட ஒரு அன்பை உன் ஆத்துமாவிலே வைத்திருப்பாயா?

இந்த இலக்கை நீ அடையும் போது, அது உனது நாமத்தை பரிசுத்தவான் என்று மாற்றிவிடும்.”

R5650

Patient Endurance The Final Test

பொறுமையுடன் சகித்தல் கடைசி சோதனை

“நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல், பூரணராயும் நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக் கடவது.” யாக்கோபு 1:4

பொறுமையானது குணலட்சணங்களில் முக்கியமான ஒன்று என்று வேதாகமம் எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிடுகிறது. மானிட அனுபவத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதன் அவசியத்தை நாம் காண முடிகிறது. தற்கால நிலைமைகளில் நேர்மையாயிருப்பதற்கு ஒருவன் பொறுமையாயிருக்க வேண்டும், மூர்க்கமாக அல்ல. ஏனெனில் பொறுமையின்மையுடன் குரூரமாக இருத்தல் தவிர்க்க இயலாத அபூரணமும் பலவீனமும் உள்ள சகமனிதர்களுக்கு தீங்கிழைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஆகையால் சக மனிதர்களுடன் நாம் தொடர்பு கொள்ளும்போது நாம் பொறுமையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று தெளிந்தபுத்தியுள்ள ஆவி விரும்புகிறது. தேவனே பொறுமை என்கிற இந்த குணத்தை உடையவராகவும் நீண்ட காலமாக அதை அப்பியாசப்படுத்துகிறவராகவும் இருக்கிறார். அடுத்த யுகத்தில் உலகத்தோடு தொடர்புகொள்ளும் போது அதிக பொறுமை சபைக்கு தேவைப்படுகிறது. நமது ஆண்டவருடன் சிங்காசனத்தில் ஒரு இடம் பெற தேவையான குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்ய பொறுமை நமக்கு எப்பொழுதும் தேவைப்படுகிறது.

பொறுமையானது, அன்பு, மற்றும் தயையுடன் நெருங்கி இணைந்து நிற்கிறதாக இருக்கிறது. தேவன் அன்பில்லாதவராக, தயவு இல்லாதவராக இருந்திருந்தால், அவர் பொறுமையில்லாதவராக இருந்திருக்க வேண்டும். மனிதனின் தற்கால களங்கமுள்ள, விழுந்து போன நிலைமையில் பொறுமையானது பரிதவிக்கப்படத்தக்கதாக குறைவுபட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது அடிக்கடி கொள்கைக்காக வெளிப்படையாக அப்பியாசப்படுத்தப் படுகிறது. இந்த தெய்வீக குணம், தேவனிடத்திலும், அவரது சாய-ல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அனைத்து ஜீவராசிகளிடத்திலும் இருக்கிற மற்ற குணங்களைப் போல முதல் மனித ஜோடியின் விழுகையினால் மனுக்குலத்தி-ருந்து அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் இரண்டு கிரேக்க வார்த்தைகள் பொறுமை என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் ஒரு வார்த்தை பொறுமையை, நீடிய பொறுமையை குறிக்கிறது. மற்ற வார்த்தை உற்சாகமுள்ள அல்லது நம்பிக்கையுடனான பொறுமையை குறிக்கிறது. பின்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை தான் நமது பாடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது பொறுமை என்கிற அர்த்தத்தைக் காட்டிலும் அதிக ஆழமான பொருளைப் பெற்றிருக்கிறது. தீமையை விருப்பத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் சகிக்கின்ற இந்த மாறாத நிலையானது, உணர்வையும் செயலையும் தற்கா-கமாக கட்டுப்படுத்துவதில்லாமல் குணலட்சணத்தின் ஒரு மூலக்கூறாக உள்ளது. இது இருதயம் மற்றும் குணத்தின் வளர்ச்சியினை முக்கியப்படுத்துகின்றது. தீமையை சகிப்பதில் அல்லது பாடுகளில் போதுமானதாயிருப்பதில் விருப்பத்திற்கு எதிராக போராடாமல், தெய்வீக ஞானம் மற்றும் அன்பிற்கு முழுவதும் கீழ்ப்படிவதிலும் அந்த வளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்த ஞானமும், அன்பும் இப்பொழுது தற்கால தீமைகளை அனுமதித்து, பிறகு அவைகளை ஏற்றகாலத்தில் தூக்கியெறிவதென வாக்களித்துள்ளது.

கிறிஸ்தவ குணத்தின் இந்த பொறுமையை ஜாக்கிரதையுடன் அபிவிருத்தி செய்வது நமக்கு நிச்சயமாக நன்மை பயக்கும். இதைக் குறித்து நமது ஆண்டவர் தமது பிரசங்கத்தில் அளிக்கிறது. இந்த பொறுமை இல்லாமல் நமது குணம் பூரணமடையாது என்று அவரது வசனம் நமக்கு உறுதி அளிக்கிறது. தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் மிகவும் உறுதியாக தரித்துக் கொள்ள

கிறிஸ்தவனுக்கு பொறுமை தேவைப்படுகிறது. மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு மாத்திரமல்ல, நம்மையும் நம்முடைய குறைபாடுகளையும் கவனிப்பதற்கும் இந்த பொறுமை நமக்கு தேவைப்படுகிறது. நம்மைச் சுற்றிலும் மற்றவர்களைச் சுற்றிலும் இருக்கிற சுற்றுச் சூழ்நிலைகளையும் நிலைமைகளையும் நாம் எப்பொழுதும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சுற்றிலும் கவனிக்கும் போது உலகம் பாவம் என்னும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறதை நாம் காண்கிறோம். இந்த அறிவு நமக்கு மனுக்குலத்தின் மீது பெரும் இரக்கத்தை உண்டாக்கும். இந்த அறிவு இல்லாமல் நாம் பொறுமையை நாம் பெற முடியாது. நம்மைப் போலவே கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமது அனைத்து சகோதரர்களும் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் இயற்கையான அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் கர்த்தரின் பிள்ளைகளிடத்தில் பொறுமையை அதிகமாக கையாள வேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் இந்த கிருபையை நம்மிடத்தில் அப்பியாசப்படுத்துகிறார்கள்.

தேவனுடைய பொறுமை

நீதி என்கிற குணம் எப்பொழுதும் உறுதியாய் நிலைத்து இருப்பதுபோல, பொறுமை என்கிற குணமும் உறுதியாய் நிலைத்து இருக்கும். பொறுமை என்பது தீமையை சகித்துக் கொள்வதில் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்படவில்லை. தேவன் தமது சொந்த மகிமையின் திட்டங்களை மனதின் பூரண சம நிலையில் செயல்படுத்துகிறார். தற்கால தீமை, மற்றும் பாவ நிலைமையில் பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. வரவிருக்கிற மகிமையான யுகத்தில் தமது திட்டங்களை மனிதன் குடியறோத உலகங்களில் பூரண பொறுமையுடன் தேவன் இன்னும் செயல்படுத்துவார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஆனால் தற்கால தீமையின் சூழ்நிலைகளில் பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்த ஞானம் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. உலகத்தின் மீது பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்துவது எப்பொழுது முடிவுக்கு வரும் என்பதை தேவன் தமது ஞானத்தால் அறிவித்திருக்கிறார். அதாவது உலகின் தற்கால பாவம் மற்றும் அபூரண நிலைமையை நீண்ட காலம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார். அதற்குரிய காலம் கிட்டதட்ட வந்து விட்டது. தற்போது வரவிருக்கிற ஆபத்திற்கான மகா புரட்சி முழுவானங்களின் கீழாக தேவனுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான ஆயத்தத்தை செய்ய தற்காலத்து அனைத்து ஒழுங்குகளையும் நீக்கிப் போடும். தேவன் மனுமக்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்னதாக தம்முடனும் நீதியுடனும் அவர்கள் இசைவுக்கு வருமளவும் அவர் அவர்களுக்கு முழு சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பார்.

பாவமே இல்லாத காலம் வரப்போகிறது. ஒரு சுத்தமான பிரபஞ்சத்தை தேவன் சீக்கிரத்தில் தருவார். ஆனால் அவர் முதலாவது, பாவத்தி–ருந்து எழும்புவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பார். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டால் தேவனுடைய பொறுமை, நீடிய பொறுமை செயல்படுத்தப்படுவது நின்றுவிடும். இதன் பொருள் தேவனுடைய பொறுமை என்ற குணம் இல்லாதுபோகும் என்பதல்ல, ஆனால் அது செயல்படுவது நின்று போகும் என்பதாகும்.

தேவனுடைய பொறுமை மனிதனுடைய ஆசீர்வாதத்திற்காக மேசியாவின் ஆயிரவருட ராஜ்யத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தீமையை நீக்குவதற்கு அந்த ஆயிரம் வருடம் போதும் என்று அவரது ஞானம் முடிவு செய்திருக்கிறது. இந்த அனுகூலமான சூழ்நிலைகளில் நீதியாக வாழ கற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் எவரும் இனி கற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது தேவ ஞானம், பொறுமையை காட்டப்போவதில்லை. இதே போல, நாம் நம்மிடமும் மற்றவர்களிடமும் தொடர்பு கொள்ளும்போது பொறுமை, நீடிய பொறுமையை சரியாக அப்பியாசப்படுத்துவதில் ஒரு எல்லை இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு மேல் நாம் நம்மிடம் பொறுமையாக இருக்கக் கூடாது. நாம் செய்ததைக் காட்டிலும் இன்னும் நன்றாக அறிந்திருக்க வேண்டும், இன்னும் நன்றாக செய்திருக்க வேண்டும் என்று சரியாக உணரக் கூடியவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

நம்மை நாமே நியாயந்தீர்ப்போமாக

தான் கைவிடப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பதாக ஒரு தேவனுடைய பிள்ளை உணர்வானேயானால் இதை குறித்து எனக்கு நானே பொறுமையாக இருக்க மாட்டேன் என்று கூற வேண்டும். இந்த பலவீனத்தை நானே கையில் எடுத்துக் கொண்டு அதை ஜெயங்கொள்வேன். என்னுடைய குணத்தை பலவீனப்படுத்துவதற்கு நான் இதை அனுமதித்து விட்டேன். இது பிறருக்கும் வேதனையையும் துன்பத்தையும் தரக் கூடியதாக இருந்தது. உதவியற்ற எனது சொந்த பலத்தால் இதை மேற் கொள்ள முடியாது, ஆனால் தேவனுடைய கிருபையால் இதை மேற்கொள்ள உறுதி பூண்டுள்ளேன்.

பெற்றோர்களுக்கு பிள்ளைகள் விஷயத்தில் பொறுமையும் சகிப்புத் தன்மையும் தேவைப்படுகிறது. வெவ்வேறு பிள்ளைகள் விஷயத்தில் பொறுமையின் அளவு வேறுபடுகிறது. ஞானமுள்ள பெற்றோர்கள், ஒவ்வொரு பிள்ளையும் எந்த அளவுக்கு நல்ல காரியங்களை செய்கிறார்கள் என்பதையும் எந்த அளவுக்கு புத்திமதியைப் பெற்று பயன் அடைகிறார்கள் என்பதையும் நிதானிக்கிறார்கள். எந்த குழந்தையாவது வேண்டுமென்றே

குற்றம் செய்தால், பொறுமையை தொடர்ந்து கையாளாமல், பிரம்பை பயன்படுத்த வேண்டும். இதற்கு பெற்றோர்கள் பொறுமை என்ற குணத்தையே விட்டு விட்டார்கள் என்று பொருளல்ல. அடுத்த நாள் அந்த குழந்தையிடம் பொறுமையைக் காட்ட வேண்டும். தேவைப் பட்டால் பிரம்பை நாடலாம். நாம் இன்னும் அதிக அளவு பொறுமையையும், அனுதாபத்தையும் காட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.நமது பலவீனத்தை நினைவு கூர்ந்து, தங்களது அபூரணத்தை ஜெயங் கொள்ள முயற்சிக்கிறவர்களிடம் பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் நாமும் கூட நமது சொந்த பலவீனத்தை மேற்கொள்ள முயற்சிக்கிறோம். நம் மீது காண்பிக்கப்பட்ட பொறுமையும் சகிப்புத் தன்மையும் நம் அனைவருக்கும் தேவைப்படுகிறது.

பொறுமையைக் குறித்து நமது ஆண்டவரின் பாடங்கள்

நமது தலைப்பு வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பொறுமை என்ற வார்த்தையைக் குறித்து, நமது ஆண்டவர் லூக்கா 8ம் அதிகாரத்தில் விதைக்கிறவன் உவமையில் கூறியதைக் குறித்து நாம் ஒரு கண்ணோட்டம் விடலாம். நாம் வசனம் 15-ல், "நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக் கேட்டு, அதை உண்மையும் நன்மையுமான இருதயத்திலே காத்துப் பொறுமையுடனே (உறுதியுடனே) பலன் கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்" என்று வாசிக்கிறோம். பலன் கொடுக்கிற வகுப்பாராக இருக்க வேண்டும் என்பதே இங்கு முக்கிய கருத்தாக இருக்கிறது. இந்த வகுப்பாரைத் தான் ஆண்டவர் தமது ராஜ்யத்தில் அங்கீகரித்து ஏற்றுக் கொள்வார். அவரது சாட்சியத்தின் வசனத்தை சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டாலும், அதை ஏற்றுக் கொள்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நாம் செய்ய வேண்டும். இன்னும் அதிகமாக இது பொருள்படுகிறது. ஏனெனில் கற்பாறை வகுப்பார் அதை உடனே ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கொஞ்ச காலம் அவர்கள் உற்சாகத்துடனும் பலன் கொடுக்கிறவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் சோதனையாகிய சுட்டெரிக்கும் சூரியன் எழும்பிய போது, வேர் ஆழம் இல்லாதபடியால் உலர்ந்து போகிறார்கள்.

இந்த உவமையில் ஆண்டவர், பொறுமையை குணலட்சணத்தின் கடைசி சோதனையாக காண்பிக்கிறார். விதையை (வசனத்தை) ஏற்றுக் கொண்டு துளிர்த்ததற்கு பிறகு இது தொடர்கிறது. அன்பு, நம்பிக்கை, சந்தோஷம், விசுவாசம் ஆகியவை மூலம் அது துளிர்த்து வளர்ந்து பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. அந்த பலன் வளர்ச்சியடைந்து முழுமை பெறுவதற்கு பொறுமை தேவைப்படுகிறது. அதன் பின்பே வயல் சொந்தக்காரனுக்கு தானியம் தயார் நிலையில் இருக்கும், தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் இந்த கிருபை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உள்ளதாகக் காணப்படுகிறது! ஆனால் பொறுமை உற்சாகம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் திருப்தியில்லாத, சந்தோஷமில்லாத, பொறுமையற்ற மனோபாவத்துடன் அவருக்காக அதை தாங்குவதாக அவர் கண்டால், இருதயத்தின் நினைவுகளையும், யோசனைகளையும் மதிப்பீடு செய்கிற அவர் அவர்கள் மேல் சந்தோஷப்படுவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

இப்படிப்பட்டவர்கள், "என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்ற வசனத்தின்படி உணர்வை உடைய தேவனுக்கு பிரியமுள்ள குமாரனுடைய சாயலாக இருக்க மாட்டார்கள். அனைத்து ராஜரீக ஆசாரியர்களும் நமது மகா பிரதான ஆசாரியரைப் போல தியாகப- செலுத்துபவர்கள். நமது பிரியமான இரட்சகரின் புண்ணியத்தால் நமது ப-களை ஏற்றுக் கொள்கிற தேவன், முழுமனதுடனும், சந்தோஷத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் ப- செலுத்தகிறவரையே நேசிக்கிறார். இதற்கு நமது சரீரங்கள் தளர்ச்சியடையாது என்று பொருளல்ல. இப்படியான உயர்ந்த ஆச்சரியமான ஒரு ஊழியத்தில் நமது சரீர தளர்ச்சியை அனுபவிக்கிற சிலாக்கியத்தில் நமது ஆவி களி கூருகிறது. நமது இருதயம் இன்னும் ஊழியம் செய்ய விரும்பும் போது, சில காலம் நம்மை ஊக்கமான ஊழியத்தி-ருந்து ஒதுக்கி வைப்பது நல்லது என்று நமது பிதாவானவர் கண்டால், அவரது சித்தம் நம்மில் நிறைவேற நாம் உற்சாகத்துடன் பொறுமையாயிருப்பது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். இது கூட நமது சித்தத்தை அவருக்கு முழுவதுமாக ஒப்புக் கொடுப்பதற்கான ஒரு சோதனையாகக் கூட இருக்கலாம். இப்படியாக ராஜ்யத்தின் மகிமைகள் மற்றும் சலுகைகளை பெறுவதற்கு இது ஒரு முக்கியமான படிக்கல்லாக இருக்கும்.

பொறுமை என்கிற இந்த வார்த்தையை ஆண்டவர் பயன்படுத்துகிற மற்றொரு உதாரணம் லூக் 21:19ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பாவம் பெருகியிருக்கிற, சாத்தான் உலகத்தின் அதிபதியாயிருக்கிற தற்காலத்தில், அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக இருப்பதினால் அவர்கள் சோதனைகளை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று தமது சீஷர்களிடம் கர்த்தர் கூறிக்கொண்டிருந்தார். பல்வேறு பகுதிகளி-ருந்து அவர்கள் எதிர்ப்பை எதிர்பார்க்க வேண்டும். அவர்களை நெருக்கும்படி சோதனைகள் அனுமதிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் முழுவதும் தெய்வீக பராமரிப்பிலும், பாதுகாப்பிலும் இருக்கிறார்கள் என்ற உறுதியை அவர்களுக்கு கொடுத்தார். அதைத் தொடர்ந்து, "உங்கள் பொறுமையினால் உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்கிற வசனம் வருகிறது. (லூக் 21:19)

கர்த்தரிடத்திலும் அவரது மகிமையான வாக்குத்

தத்தங்களிலும் நமது நம்பிக்கையும் விசவாசமும் மிகவும் பலமானதாகவும் உறுதியானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதாவது இந்த உலகம், கள்ள சகோதரர்கள் மற்றும் சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்களின் எதிர்க்கும் சக்தியை மிகவும் ஈடுகொடுக்கத் தக்கதாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய அன்பிலும் பராமரிப்பிலும் நமது விசுவாசம் முழுமையாக இருக்க வேண்டும். தேவன் தற்போது கட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற மகிமையின் ஆலயத்திற்கு நம்மை ஜீவனுள்ள கற்களாக செதுக்குவதில், உருவகப்படுத்துவதில், மெருகேற்றுவதில் அவரது அனுக்கிரகத்திற்கு இந்த முன்னெச்சரிக்கைகள் எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு களி கூரப்படும். அந்த மகிமையின் ஆலயம் சீக்கிரத்தில் நிர்மாணிக்கப்படும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

நமது சோதனைகளை இந்த நிலையில் கண்ணோக்கினால், நமது ஆத்துமாவை, ஜீவனை, புதுசிருஷ்டியை பெரும் சோதனையிலும் உற்சாகமான பொறுமையுடன் வைத்திருக்க முடியும், களி கூர முடியும், நமது நன்மைக்காகவும் தேவனுடைய மகிமைக்காகவும், அவர் நமக்கு வரும்படி அனுமதிக்கிற ஒவ்வொரு அனுபவத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு நாம் தேவனிடம் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருக்கும் வரை நம்மை காயப்படுத்த முடியாது; ஆம், “மகா மேன்மையும் அருமையுமான (எதிர்கால) வாக்குத்தத்தங்களை” பெற்றிருக்கிற நமது ஆத்துமாவை அல்லது உண்மையான ஜீவியை, மாம்சீக தொந்திரவுகளினாலோ அல்லது மனிதனால் நமக்கு செய்யக் கூடிய எந்த காரியத்தினாலோ காயப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் உணர முடியும்.

பொறுமைக்கான அவசியம்

பொறுமை என்கிற இந்த பண்பை நாம் ஏன் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அவசியத்தை நாம் இங்கு ஜாக்கிரதையாக ஆராய்வோமாக. ராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராவதற்கான அழைப்பிலேயே இந்த பண்பை அபிவிருத்தி பண்ணுகிற ஒரு நிபந்தனையை தேவன் இணைத்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய ஆயிர வருட ராஜ்யத்தில் நமது மகா பெரிய இரட்சகரும் தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனுமானவரோடு உடன் சுதந்திரராக பூமியின் சகல கோத்திரங்களையும் ஆசீர்வதிக்கிற வேலைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நாம் இந்த வேலையை கவனிக்கும்போது இதைக் குறித்த ஞானம் வெளிப்படுகிறது. இது ஒரு வல்லமையான செயல், யேகோவா தேவன் எவர்களையெல்லாம் இந்த மேலான நிலைக்கு தகுதியானவர்களாக கருதியிருக்கின்றாரோ, அவர்கள் அவருடைய நன்மையானவைகளையும், அவருடைய மகிமையான குணாதிசியத்தையும் பாராட்டுவதோடு, பாவத்திற்கும், மீறுதலுக்கும் உண்டான அவருடைய செயலை தெரிந்து கொள்வது மட்டுமில்லாமல், அவருடைய நீதிக்குரிய கோட்பாடுகளில் தங்களுடைய முழுமையான விசுவாசத்தையும், அந்த கோட்பாடுகளுக்காக, மிகவும் மகிழ்ச்சியான உடன்பாடுடன் பாடு அனுபவிப்பதையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று யேகோவா எதிர்பார்ப்பது மிகவும் பொறுத்தமானதாகும். ஒன்று அல்லது, இரண்டு அல்லது மூன்று கொஞ்ச கால சோதனைகளில் கொஞ்ச காலம் காண்பிக்கப்படுகிற பொறுமை ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் நீதிக்கான பண்புகளை நிலை நிறுத்திவிட்டார் என்பதை நிரூபணம் செய்யாது. ஆனால் அதாவது பொறுமை, உற்சாகமான பொறுமை, மரணம் வரை உள்ள பொறுமையே இப்படிப்பட்ட பண்பை மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்க அவசியமாக இருக்கிறது.

இதை ஒரு வைரத்தின் மூலம் விளக்கலாம். நாம் பிளாஸ்டிக் மூலமாக ஒரு வைரத்தை செய்வதாக எடுத்துக் கொள்வோம். அது கடினத்தன்மை உடையதாக இருக்கும், ஆனால் உண்மையான வைரத்தின் கடினத்தன்மையை பெற்றிருக்காது. இந்த போ–யான வைரங்கள் உண்மையான வைரத்தின் மதிப்பைப் பெற்றிருக்குமா? நிச்சயமாக இல்லை. தீவிரமான அழுத்தத்திற்கு இவைகள் உட்படுத்தப்பட்டால் நொறுங்கிவிடும். இதே போல் தான் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஒருவன், தேவனுடைய குமாரர்களுக்குரிய குணலட்சணங்களை பெற்றிருக்கிறான் என்று நாம் நினைப்போமானால், இப்படிப்பட்ட கடினத்தன்மையை, பொறுமையை காத்துக் கொண்டிருப்பானானால், அவன் தேவனுடைய சம்பத்தாக இருப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாக இருக்க மாட்டான். எனவே பொறுமை, உற்சாகமான சகிப்புத் தன்மை, ராஜ கீரிடத்தில் ஒரு இடத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களுக்கு தேவையான ஒரு பண்பாக தேவன் எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

அப் பவுல், கிறிஸ்தவ பண்புகளில் இது முக்கியமானது என்பதை வ–யுறுத்துகிறார். அவர் தீத்துவுக்கு எழுதின நிருபத்தில் முதிர்வயதுள்ள கிறிஸ்தவனுக்கான குணலட்சணத்தைக் குறித்து விவரிக்கும் போது அவர்கள், “ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களும் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களும் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களும், விசுவாசத்திலும், அன்பிலும் பொறுமையிலும் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களுமாயிருக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். நாம் முற்றிலும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு கடைசி சோதனையாகிய பொறுமையில் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இதே அப்போஸ்தலர் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதும் போது, “நீயோ என் போதகத்தையும், நடக்கையையும், நோக்கத்தையும் நீடிய சாந்தத்தையும் அன்பையும் பொறுமையையும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறாய்” என்று ஞாபகப்படுத்துகிறார். நமது ஓட்டத்தில் வேகமாக ஓடும்போது முடிவை நெருங்கும்போது இந்த முக்கியமான பண்பு

அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. கால்கள் தளர்வடைகிறது. துன்பங்களும் சோதனைகளும் பெருகுகிறது; ஆகையால் தேவையான ஊக்கத்திற்கும் பலத்திற்கும் நமது மகா பெரிய முன்னோடியானவரை நோக்கிப் பார்ப்பதற்கு "நமது மனதின் அரையைக் கட்டிக்கொண்டு, தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருப்பது" நமக்கு அவசியமாயிருக்கிறது.

சோதனைகள் முற்றிலும் அத்தியாவசியமானது

இடுக்கமான பாதையில் நாம் முன்னேறுவதால் பொறுமையாக சகிப்பதில் நமது திறமையும் பலமும் மேம்பட வேண்டும். நாம் "கர்த்தரிலும் அவருடைய சத்துவத்தின் வல்லமையிலும் பலப்பட வேண்டும்." சோதனைகள் இல்லாமல் குணலட்சணத்தின் முக்கியமான பண்பில் நாம் அபிவிருத்தி அடைய முடியாது. உற்சாகமான சகிப்புத் தன்மையை அப்பியாசப்படுத்தவே இந்த அனுபவங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நம்மை கடந்து செல்கிற சோதனைகளை நாம் ஏதோ புதுமை என்று நினைக்கக் கூடாது, நாம் தாங்குவதற்கான மனோ பாவத்திற்கு அது அவசியமாயிருக்கிறது.

தாங்குவதில் மாத்திரம் இந்த நற்குணம் இல்லை என்று மறுபடியும் நாம் கூறுகிறோம். ஏனெனில் உலகம் தாங்குவதற்கு இன்னும் அநேகம் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் எந்த வகையில் அதைச் சகிக்கிறோம் என்பதே விசேஷமாக இருக்கிறது. இருதயத்தில் நாம் இன்பமானவர்களாகவும் பணிவுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நம்மை அபிவிருத்தி பண்ணுகிற இந்த கர்த்தரின் செய-ல் நாம் இணக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இது சில சமயங்களில் மிகவும் கடினமானதாக இருக்கும். ஆனால் நாம் தொடர்ந்து முயற்சித்தால் அவருடைய கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கும். "எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தவர்களாக," நாம் "நிற்போமாக."

ஆம்! தீமையின் சூழ்நிலையில் நமது ஆண்டவர் சோதனைகளைப் பெற்றது போல் நாமும் பெற வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு புதிய காரணத்தை நாம் பார்க்கலாம். அதாவது கிறிஸ்தவ குணலட்சணங்களை நாம் பெற்றால் மட்டும் போதாது. அவைகள் வேர்விட்டு, முளைவிட்டு, நிலைநிறுத்தப்பட்டு நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஆகும்.

அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு இந்த பண்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிய நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறார். அவர் கூறுகிறதாவது; "உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்கும்." (1:3) அதாவது நமது விசுவாசம் சோதனையில் நிலைத்திருக்குமானால். அது நமக்கு பொறுமை என்கிற குணலட்சணத்தை உண்டாக்கும். இந்த அபிவிருத்தியை நாம் அடையவில்லையென்றால், நமது விசுவாசம் சோதனையில் திருப்திகரமாக நிற்கவில்லை என்று பொருள்படுகிறது. ஆகையால் நாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்க மாட்டோம். எனவே பொதுவாக கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் என்ன ஒரு பெரிய தவறு செய்கிறார்கள் என்று நாம் தெளிவாக காண முடிகிறது. அதாவது மதம் என்பது ஜெபம் செய்தவுடனேயே பதில் கிடைக்க வேண்டும். அல்லது துக்கங்கொண்டாடும் பெஞ்சுக்கு செல்வதினால், அல்லது ஜெபத்திற்காக நிற்பதினால், அல்லது தெய்வீக அல்லது மனித வேண்டு கோளுக்கு இணங்க ஒருவர் ஒரு டாலரைப் பெற்று சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொள்வதைப் போல பதில் கிடைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள், மாறாக, பாவத்திற்கு வருந்துவதும், திருந்துதலும் கிறிஸ்தவ பாதையில் ஒரு ஆரம்பமே ஒழிய முடிவில்லை. அடுத்தபடி நம்மையும் நமக்குண்டான யாவற்றையும் தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்தல், இது கூட முடிவி-ருந்து வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. விசுவாசம், மனோபாவம், சுயக்கட்டுப்பாடு, சாந்தம் மற்றும் அன்பு ஆகிய குணங்களை அடைய முயற்சித்துக் கொண்டே இருப்பது மாத்திரமல்ல. அவைகளை அடைந்த பிறகு நாம் பொறுமையாகக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் "நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓட வேண்டும்." வேறு மாதிரி சொல்ல வேண்டுமென்றால் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறோம் அல்லது ஒரு மாணவனாக தேவனைப்பற்றி போதிக்கப்பட பள்ளியில் பெயரை பதிவு செய்துள்ளோம்.

"சோதனை காலம்"

பிலதெல்பியா கால சபை உண்மையாய் இருந்ததற்காகவும், "பொறுமையைக் குறித்து அவர் சொல்-ய வசனத்தைக் காத்துக் கொண்டதற்காகவும்," சீக்கிரத்தில் பூமியில் குடியிருக்கிறவர்கள் மேல் வரப்போகிற "சோதனை காலத்திற்கு" தப்புவிக்கும்படியாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். லவோதிக்கேயா சபைக்கு – நமது கால சபை – சோதனை நாளில் நுழைவதி-ருந்து காத்துக் கொள்ளப்படாது. ஆனால் நாம் இதில் இருக்கும்போது நாம் விசுவாசமுள்ளவர்களாகவும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருந்தால் நாம் அதி-ருந்து தப்புவிக்கப்படுவோம் என்று நிச்சயிக்கிறோம். லவோதிக்கேயா சபைக்கு நமது அன்பான ஆண்டவரின் செய்தி. "இதோ, நான் வாசற்படியிலே நின்று தட்டுகிறேன். ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, கதவைத் திறந்தால் அவனிடத்தில் நான் பிரவேசித்து, அவனோடே போஜனம் பண்ணுவேன். அவனும் என்னோடே போஜனம் பண்ணுவான், ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடே கூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்." வெளி 3:20,21

நாம் சோதனை நாளி-ருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்படாதிருந்தாலும், நாம் நமது ஆண்டவரின் இரண்டாம் பிரசன்னத்தின் (பரோஷியா) காலத்தில் வாழ்கிற ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். இதற்கு முன் அவரது

பரிசுத்தவான்கள் பெற்றிராத அளவிலும், வகையிலும், நாம் அவரது போதனைகளை, அவரால் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிற ஆவிக்குரிய உணவை, "ஏற்ற வேளைக்குரிய போஜனத்தை" பெறுகிறோம். இந்த மகா பெரிய கிருபை, இந்த விசேஷித்த "சோதனை நாளின்," நுண்ணிய மற்றும் தீவிரமான சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சைகளால் ஈடுகட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. கர்த்தருடைய விசுவாசிகளுக்கு எப்பொழுதாவது பொறுமை தேவைப்படுகிற காலம் இருக்குமேயானால் அது இப்பொழுது ஆகும். "உங்கள் பொறுமையினால் உங்கள் ஆத்துமாக்களை காத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்கிற புத்திமதி தேவையான காலம் இதுவேயாகும். பொறுமையுடன் சகிப்பவர்களே இந்த தீங்கு நாளில் நிலைத்திருப்பார்கள். மற்ற அனைவரும் விழுந்து போவார்கள். இந்த நாளின் தீவிரமான சோதனையானது "அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையானது என்று பரிசோதிக்கும்" என்று அப்போஸ்தலர் நம்மை முன்னெச்சரித்திருக்கிறார்.

தற்காலத்தில் கிறிஸ்தவ தேசங்கள் முழுவதும், கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்கள் என்று வெளிப்படையாக சொல்-க் கொள்கிற பெரும்பாலானாவர்கள் இடையே கூட, இந்த பொறுமை என்கிற குணம் குறைவுபட்டிருக்கிறதை நாம் காண்கிறோம். இது மென்மேலும் அரிதாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலர் நீதியின் நிமித்தமாக, கிறிஸ்துவின் நிமித்தமாக, வேறு யாரின் நிமித்தமாவது பொறுமையாயிருக்க விரும்புவார்கள். விரும்பத்தகாத எதற்கும் பொறுமையானது முற்றிலுமாக தேவையாக இருக்கிறது. சோதனையானது அதிகமாக பொறுமையின்மை, கோபம் மற்றும் குறைகூறுதல் மூலமாகவே வருகிறது. மேலும் சுயத்தை வெறுத்தல் அல்லது சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றிற்கு விரோதமான ஆவியும், கடுமையான விரோதத்தின் ஆவியும் மனுக்குலத்தின் இருதயத்தில் அனுதினமும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொறுமையின்மை, சகிப்பின்மை மற்றும் தேவையான கட்டுப்பாட்டிற்கு விரோதமான எதிர்ப்பு ஆகியவைகளைக் குறித்த தற்கால நாகரீக உலகின் இந்த பொதுவான மனப்போக்கு இடுக்கமான வாசல் வழியாய் நடக்க நாடுகிறவர்களின் மேல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தெய்வீக கிருபையினால் மட்டும் தான் இந்த மனோபாவத்தை வெற்றிகரமாக தடுக்கமுடியும். மேலும் தேவனுடைய பிள்ளை கிறிஸ்துவின் சாயலை அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கான முயற்சியில் முன்னேற முடியும். கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு தற்போது தேவையான இந்த விசேஷித்த கிருபை, இயேசுவின் அடிச் சுவடுகளில் கர்த்தருக்கு நெருக்கமாக நடக்காதவர்களுக்கு நிறுத்தப்படும். ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களாக தங்களை பாராட்டிக் கொள்கிறவர்கள் அவரிடமிருந்து வெகு தூரத்தில் வாழ்கிறார்கள். நாம் குறிப்பிட்ட இந்த மனோபாவம் அவர்களிடம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதை தற்காலத்தில் பார்க்கிறோம்.

இந்த ஆவி, நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிற சட்டம், ஒழுங்குக்கு விரோதமாக கலகம் பண்ணுகிறவர்களுக்கிடையே சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த கலகம் இராணுவத்தினால் அடக்கிவைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆவி மென்மேலும் தொடர்ந்து வளரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். திரளான ஜனங்கள், தாங்கள் கடந்த காலத்தில் தீவிரமாக இராதபடி மிகவும் பொறுமையாக இருந்துவிட்டோம்; இந்த காரியங்களை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே எங்கள் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், தற்கால இந்த நிலைமையை தவிர்த்திருக்கலாம் என்கின்றனர். "முதலாவது சுத்தமுள்ளதாயும், பின்பு சமாதானமும் சாந்தமும் இணக்கமுமுள்ளதாயும், இரக்கத்தாலும் நற்கனிகளாலும் நிறைந்ததாயும் பட்சபாதமில்லாத தாயும், மாயமற்ற தாயுமிருக்கிற" பரத்தி-ருந்து வருகிற ஞானத்தை தேவனிடமிருந்து தேடுகிறவர்களும் அவரது வசனத்தை பொறுமையாய் காத்துக் கொண்டவர்களும், தேவன் தமது திட்டத்தை நிறைவேற்ற குறித்த காலத்தை வைத்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள்; அவரது காலத்திற்காக காத்திருப்பதுதான் நல்லது என்பதை அறிந்து அதற்காக காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிந்து கொண்டிருப்பதாவது;

"தேவனுடைய திட்டங்கள் லீ- புஷ்பத்தைப் போல் மலர்கிறது;

நாம் அதன் இதழ்களை பிரித்தெரியக் கூடாது,

மறைந்திருக்கும் தங்கத்தின் இருதயத்தை காலம் வெளிப்படுத்தும்."

சாத்தானின் விசேஷித்த வஞ்சகங்களில் ஒன்று

இப்பொழுது நம் மே-ருக்கிற இந்த "சோதனை நாளைக்" குறித்து அப்போஸ்தலர் நமக்கு ஆலோசனை கூறுகிறார். அதன் துன்பங்களும் சோதனைகளும் அதிகமாக இருக்கும். அவைகளில் சில தந்திரமானதாகவும் வஞ்சகமானதாகவும் இருக்கும். சத்தியத்தில் ஊன்றி வேர் விடாதவர்கள் அனைவரும், உலகெங்கிலும் வாழ்கிறவர்களை வருத்தும்படி இப்பொழுது சாத்தானால் அனுமதிக்கப்படுகிற அவனது பிரநிதிகளின் தப்பறையான விவாதங்களினால் எடுக்கப்பட்டுப் போவார்கள்.

கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம் என்று தவறாக அழைக்கப்படுகிறதைக் காட்டிலும் சாத்தானின் தந்திரமான கொள்கைகளில் அதிக வஞ்சகம் உடையதாக காணப்படவில்லை; ஏனெனில் அது விஞ்ஞான பூர்வமானதும் அல்ல கிறிஸ்தவ பூர்வமானதும் அல்ல. கெட்ட சக்தியால் ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது. ஒரு தப்பறையை (அசத்தியத்தை) உறுதிப்படுத்தி, அதி-ருந்து

வழுவாம-ருந்தால், சில வியாதிகளி-ருந்தும் உட-ன் தொல்லைகளி-ருந்தும் விடுதலையும் சுகமும் கிடைக்கும் என்று ஏமாறுகிறவர்களிடம் அதனால் உறுதிகூற முடிகிறது. வ- மற்றும் வியாதி மூலமாக அனுபவிக்க தேவன் அனுமதிக்கிறவைகளை பொறுமையோடு சகித்துக் கொள்ள கற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், சாத்தான் அவர்களது கவனத்தை திருப்புகிற எந்த ஒரு நோயை அகற்றுகிற முறைமையையும் ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருப்பார்கள். நோய் மற்றும் வ-குறித்த காரியங்களில் தங்களைத் தாங்களே வஞ்சித்துக் கொள்ள கற்றுக் கொள்கிறபடியால், படிப்படியாக வசனத்தை தவறாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளவும், உண்மைகளை மறுக்கவும் அசட்டை செய்யவும் அவர்கள் மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டு உரிய காலத்தில் சத்தியம் தப்பறையானதாகவும், தப்பறைகள் சத்தியமாகவும் காணப்படும்.

சத்தியத்தின் மூலம் சிலர் விடுதலையை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளான இவர்கள் சிறிதளவு ஆர்வத்தினால வஞ்சகத்திற்கு வழி நடத்தப்படுகிறார்கள். அங்கே மரணமில்லை; எல்லோரும் ஜீவனோடிருக்கிறார்கள்! அங்கே வ-யில்லை; எல்லாரும் நலமுடனிருக்கிறார்கள்! அங்கே தீமையில்லை, எல்லாம் நன்மையாக இருக்கிறது!! என்ற இந்த கூற்று கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு விநோதமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்-க்கொள்கிறதாவது: "இந்த கூற்றுகள் எல்லாம் முன்னுக்குப் பின் முரணானதாக இருக்கிறது. இதை ஜனங்கள் எப்படி நியாயப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிய நான் ஆவல் உள்ளவனாயிருக்கிறேன். அவர்களது தத்துவம் என்ன? சத்துருவானவன் விரும்புகிறது இதைத்தான். இப்படியாக அவன் அவர்களது கவனத்தை இழுத்து, அவர்களை ஒரு தப்பறையி-ருந்து மற்றொரு தப்பறைக்கு அவர்களது மூளையும் மனசாட்சியும் முழுவதுமாக கெடுக்கப்படும் வரை வழிநடத்துவான் அவர்கள் வெளிச்சத்திற்கு பதிலாக இருளையும் சத்தியத்திற்கு பதிலாக பொய்களையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்களுக்கு உடலளவினான துயரம் நீக்கப்படுதல் – சிறு பிரதியுபகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இது அவர்களது சுயநலத்திற்கும், துனபப்பட விருப்பம் இல்லாதிருத்தலுக்கும், எந்த வழியிலாவது தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்குமான பரிசாகும். அவர்களது விழுந்துபோன மாமிசத்திற்கு அவர்களது சொந்த வழியே மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்கிறது. அவர்களது மாம்சீகத்திற்கு ஈர்ப்புடையதாக இல்லாதிருந்த சத்தியத்தைத் காட்டிலும் இதை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சரீர சௌக்கியத்திற்காகவும் அல்லது நோயை சரிபடுத்தவும் கர்த்தருடைய சாட்சியத்தை மாற்றிக் கொள்ள தயாராக இருந்தார்கள். இப்படியாக அவர்கள் கஷ்டங்களி-ருந்தும் வ-களிலுமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டார்கள். இதை அவர்கள் பொறுமையோடும் சந்தோஷத்தோடும் சகித்திருந்தால், அது அவர்களது ஆசீர்வாதத்திற்கும் குணத்தை வ-மைபடுத்துவதற்கும் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும். இப்படியாக சத்துருவால் அடிமையாக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் மட்டுமே இந்த நேரத்தில் சத்தியத்தின் வல்லமையால் விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் முழுவதுமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு இது ஒரு கஷ்டமான வேலையாக இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாக அவர்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கிற தீயசக்தி மற்றும் அவனது சேனைகளிடமிருந்து போராடி அவர்களை பிரித்துக் கொண்டு வரும் அனுபவம் சிலரது விஷயத்தில் மிகவும் வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த போராட்டமும் வேதனையும் இப்படிப்பட்ட எல்லா அடிமைத்தனத்தி-ருந்தும் விடுவிக்கப்படுவதற்கு பிரயோஜனமுள்ளதாக இருக்கிறது.

தற்கால நிலைமையைப் பற்றி அப்.பவு-ன் வருணனை

சோதனை நாள் எல்லார் மேலும் ஒரே மாதிரி வருவதில்லை. ஏனெனில் எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் ஒரே நிலையில் சரீரபிரகாரமாக, ஒழுக்கம் பிரகாரமாக, மனம் பிரகாரமாக இருப்பதில்லை. சோதனையானது கிறிஸ்தவ தேசங்களில் பொதுவாக வருகிறது. இதைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் பவுல் 2 தீமோத்தேயு 3:1–5ல் விளக்குகிறார். இந்த சோதனை நாளுக்குரிய சில குணலட்சணங்களை அவர் இங்கே விளக்குகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: "மேலும் கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வருமென்று அறிவாயாக. எப்படியெனில் மனுஷர்கள் தற்பிரியராயும், பணப்பிரியராயும். வீம்புக்காரராயும், அகந்தையுள்ளவர்களாயும். தூஷிக்கிறவர்களாயும், தாய் தகப்பன்மாருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாயும், நன்றியறியாதவர்களாயும் பரிசுத்தமில்லாதவர்களாயும். சுபாவ அன்பு இல்லாதவர்களாயும் அவதூறு செய்கிறவர்களாயும், இச்சையடக்கம் இல்லாதவர்களாயும். கொடுமையுள்ளவர்களாயும், நல்லோரை பகைக்கிறவர்களாயும், துரோகிகளாயும், துணிகரமுள்ளவர்களாயும் இறுமாப்பு உள்ளவர்களாயும், தேவபிரியராயிராமல் சுகபோகப் பிரியராயும், தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதின் பெலனை மறுத-க்கிறவர்களாயும் இருப்பார்கள்."

கிறிஸ்தவ உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறதில் உள்ள தற்கால நிலைமையின் படமாக இது இருக்கிறது. சத்தியத்தின் மேலுள்ள அதன் அன்பினால் அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததினால், "அவர்கள் பொய்யை விசுவாசிக்கத் தக்கதாகக் கொடிய வஞ்சகத்தை தேவன் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்." அதன் மூலம் அவர்கள் ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படுவார்கள். இந்த சோதனை நாளின் உச்சக் கட்டம் இன்னும் வரவில்லை என்றும் ஆனால்

சீக்கிரத்தில் வரும் என்றும் நாம் நம்புகிறோம். "உன்னதமான கர்த்தரை தாபரமாகக் கொண்டவர்கள்" பாக்கியவான்கள். அவர்கள் அசைக்கப்படுவதில்லை. எனினும் அதில் பெரும் பாலானவர்கள் பெரிய உக்கிரமான சோதனையிலும் துன்பத்திலும் வெற்றி பெறுவார்கள். அநேக தேவனுடைய பிள்ளைகளின் போராட்டத்தையும், ஜெபங்களையும் கடிதம் மூலமாக நாம் அறிகிறோம். இதற்கு காரணம் அவர்களது அபூரணமும் பலவீனமும். மற்றவர்களது அபூரணம், இன்னும் மற்றவர்கள் பூமிக்குரிய கவலையினாலும் சுமைகளினாலும் அவர்கள் முற்றிலுமாக ஜெயங்கொள்ள முடியாததால் அல்லது பாரத்தை தேவனிடம் வைக்காததால் சோதிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஏற்ற பயம் நமக்கு இருப்பதாக

"இப்பொழுது அழுகிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்; இனி நகைப்பீர்கள்" (லூக்கா 6:21) என்ற ஆண்டவருடைய வசனத்தை நினைவு கூர்ந்து, இப்படிப்பட்ட அன்பானவர்களுக்காக அனுதாபம் காட்டி நம்மால் முடிந்தவரை ஆலோசனை கூறுகிறோம். சோதனையில் இருப்பதாக கடிதம் அனுப்பியவர்களுக்காக விசேஷமாக நமது இருதயம் அக்கரை கொண்டிருக்கிறது. உயரிய நோக்கம் அல்லது வேலை அல்லது "உலகக் கவலை மற்றும் ஐசுவரிய மயக்கத்தினால்" விழுங்கப்பட்டவர்கள் சத்தியத்துக்கான அவர்களது அன்பு அனலாகாமல் குளிராகிக் கொண்டிருக்கிறது. சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக அவர்கள் செய்ததைக் காட்டிலும் குறைவாக உணருகிறதாகவும் பார்க்கிறதாகவும் காணப்படுகிறார்கள். இவர்கள் விழித்திருந்து ஜெபிப்பதற்கு பதிலாக உறங்கிக் கொண்டிருப்பதாக காணப்படுகிறார்கள். மேலும் இந்த சோதனை நாளுக்கு அவர்கள் தயாரற்ற நிலையில் இருப்பதாக நாம் பயப்படுகிறோம். ஆனால் சிலர் அழுதுகொண்டும் ஜெபித்துக் கொண்டும் பாடுபட்டுக் கொண்டும் நமது ஆண்டவர் கெத்செமனேயில் இருந்தது போல இருக்கிறார்கள். அவரைப் போல கடைசி சோதனைக்கு பலப்படுத்தப்படுவார்கள்.

சகோதரர்களே, நமக்காகவும், ஒருவருக்கொருவரும் மிகவும் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருப்போமாக. நமக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற விலையேறப்பெற்ற பரிசுக்காக நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்பபோமாக. "அவருடைய இளைப்பாறுத-ல் பிரவேசிப்பதற்கேதுவான வாக்குத்தத்தம் நமக்கு உண்டாயிருக்க, உங்களில் ஒருவனும் அதை அடையாமல் பின்வாங்கிப் போனவனாகக் காணப்படாதபடிக்கு பயந்திருக்கக் கடவோம்." கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அனைவரையும் நாம் நேசிப்போமாக. அவர்களது நலமே நமது பிரதான அக்கறையாக இருப்பதாக. இது நமது சொந்த ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்தை குறிக்கிறது. ஆண்டவருடைய மணவாட்டியாகும் தேர்வில், ஆண்டவருடைய அன்பிலும் ஞானத்திலும் உள்ள நமது முழு நம்பிக்கையை நமது சகோதரர்கள் மேல் செலுத்தும் அன்பு தடங்கல் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் வாஞ்சையுடன் ஐக்கியம் வைத்திருந்த சிலருக்கு நம் மூலமாக தூற்றுதல் நடந்தாலும் நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது.

இந்த ஆசீர்வாதமான நமது வழியை பொறுமையுடன் பற்றிக் கொண்டிருப்போமாக! செய்யும்படி நமது கைக்கு நேரிடுகிறது எதுவோ அதை நம் பெலத்தோடே செய்வோமாக. அறுவடை வீடு சீக்கிரத்தில் வரும்! நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், சீக்கிரத்தில் ஒரு மகிமையான கூட்டமாக என்றென்றைக்கும் இங்கு இராதபடி வெளியேற கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவோம். நமது கதிர்கட்டுகளை களிப்புடன் கொண்டு வருவோம்!

ஆனால் "நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது." எபிரேயர் 10:36

"நமது சோதனை பிறகு எவ்வளவு இலகுவாக காணப்படுகிறது!
நமது யாத்திரை பாதை எவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது!
பூமியின் வாழ்வு ஒரு சுறுசுறுப்பான கனவு,
விடியும் நாளால் அகற்றப்பட்டது.!
"பிறகு அமைதி எனது இருதயத்தில்! நிசப்தம் என் நாவில்!
கஷ்டப்பட்ட எனது இருதயமே அமைதியாயிரு;
கடந்து செல்கிற ஒவ்வொரு மணியும் உன்னை தயார்படுத்துகிறது
நித்திய இளைப்பாறுதலுக்கு!"

R5653

Jehovah is my Shepherd

யேகோவா என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்

சங்கீதம் 23

சங்கீதங்களின் செல்வாக்கு – அவையனைத்திலும் அதிகமாக உள்ளத்தை தொடுவது – தாவீது ஒரு மேய்ப்பன் – அவனது ஆடுகளின் மேல் அவனது அக்கரை – சிந்திக்க வைக்கக் கூடிய பரலோக மேய்ப்பனது ஆடுகளின் மேல் உள்ள அக்கரை – அவரது ஆடுகள் தாழ்ச்சியடையாது – அவர் அவைகளுக்கு ஓய்வளிக்கிறார் – அவைகளை போஷிப்பிக்கிறார் – அவர் ஜீவத்தண்ணீர் மூலம் அவைகளை களைப்பாற்றுகிறார். அவர் எனது ஆத்துமாவை தேற்றுகிறார் – என்னை வழி நடத்துகிறார் – நான் இருளின் பள்ளத்தாக்கில் நடந்தாலும் பொல்லாப்புக்கு பயப்படேன் – அவரது கோலும் தடியும் – அவரது ஜனங்களுக்கான அவரது பந்தி – அவர் கொடுக்கிற அபிஷேகம் – என்றென்றைக்குமான நன்மையும் கிருபையும். "யேகோவா என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்." சங்கீதம் 23:1